

ninger til Grund for de Bemærkninger, jeg har fremsat. Jeg maa hertil sige, at har de bornholmske Landmænd haft Fordel af Ordningen, der for øvrigt har bestaaet længe før Smørloven blev vedtaget, skyldes det deres særlige Mulighed for en Eksport, som de begyndte paa meget tidligt under Krigen, Forhold, som jeg ikke her skal komme ind paa. Men jeg vil blot pointere, at de bornholmske Landmænd ikke har paaført Statskassen en eneste Øres Udgift. Staten har ikke ofret noget som helst til Bornholms Befolknings Forsyning hverken med Smør eller Mælk eller Ost, og Bornholms Landmænd har stillet Smør til Eksport i ganske samme Forhold, som de øvrige Landmænd i Landet har. Endelig gør jeg opmærksom paa, at den bornholmske Bybefolkning i Forhold til Landbefolkningen er større, end Bybefolkningen i hele Landet er i Forhold til den samlede Landbefolkning, saa at Bornholm ikke er et særligt Landbrugsland, men en Landsdel, der endogsaa i overvejende Grad maa siges at have Bybefolkning til forsyne. Trods disse Udtalelser fra Venstres Ordfører vil jeg dog haabe, det skulde lykkes mig sammen med mine bornholmske Kolleger i Rigsdagen at faa saa megen Ørenlyd for min Anmodning, at vi maa kunne faa den nuværende Ordning opretholdt.

I øvrigt skal jeg kun gøre et Par korte Bemærkninger. Jeg vil sige til den højtærede Indenrigsminister, at jeg paa ingen Maade har søgt med mine Bemærkninger at vække hans Interesse for at faa Hjemmeslagtningen forbudt. Jeg indser meget vel de store Vanskeligheder, der vil være forbundne med at forbyde Hjemmeslagtning, og har som Følge deraf altid afstaaet fra at kræve, at den skulde forbydes. Jeg synes ogsaa, at den Omstændighed, at man har animeret til en Forøgelse af Muligheden for Hjemmeslagtning, maa medføre, at man ikke i hvert Fald paa nærværende Tidspunkt tænker paa at forbyde den. I Øjeblikket har man fra Statens Lagre nogle og halvtredsindstyve Tusinde Svin under Opdræt til Hjemmeslagtning, og det vilde da være noget urimeligt, om man pludselig forbød Hjemmeslagtningen, og om man bestemte, at disse Svin skulde afleveres til Slakterierne. Det tror jeg ikke, man kan, og noget saadant har jeg ikke tænkt mig Muligheden af eller tilsigtet med mine Bemærkninger. Det, jeg derimod har villet sige, og det, som jeg stærkt vil pointere, er, at det er urimeligt, at der ikke blot af Producenterne slagtes, hvad de nædtøftigt har Brug for, men at der ogsaa opdrættes Svin, som sælges til andre, saa at de undgaar

den almindelige Rationering. Det er utilbørligt, det bør ikke finde Sted. Jeg har aldeles ikke gjort mine Bemærkninger, som Venstres Ordfører sagde, fordi jeg var blevet opmærksom paa, at der var to halvfedede Svin til Salg i Horsens-Egnen. Hvis det var et isoleret Tilfælde og noget, der pludselig dukkede op, var der ingen Grund til at gøre Bemærkninger derom, men sligt finder Sted i vid Udstrækning, det kan det ærede Medlem ikke være uvidende om. Men det bør ikke finde Sted, og der kan ganske sikkert etableres en Kontrol, tilstrækkelig effektiv til, at det kun kan blive til isolerede Tilfælde. Det er det, jeg ønsker med det Maal for Øje at beholde Hjemmeslagtningen. Jeg tror, at det er i alles Interesse, at en saadan Kontrol føres. Der er i Dag ført megen Kritik over, at Arbejdsløshedskasserne blev misbrugt, og at der var Folk, der gjorde sig uretmæssig Fordel af Statens Penge, at man ikke fulgte Lovene og Anordningerne. Men vil man kræve dette i det ene Tilfælde, maa man ogsaa kræve det i det andet, der skal være lige Ret og lige Pligt for alle.

Det vilde være overmaade ønskeligt, om man kunde ordne Flæskespørgsmaalet saa glat, som det ærede 6te Medlem for Præstø Amt (Ulrich) mente, nemlig ved at forhøje Prisen. Men som den højtærede Indenrigsminister meget rigtigt har gjort opmærksom paa, bliver der jo ikke mere Foder til Svinene her i Landet ved, at man forhøjer Prisen paa Flæsket. Jeg vil indrømme, at en meget stor Forhøjelse af Prisen muligvis vilde føre til, at der produceredes nogle flere Svin; men saa vilde Kornet rimeligvis savnes andre Steder, og i hvert Fald tror jeg ikke, det er muligt at gaa til en Forøgelse af Prisen fra 2 Kr. 30 Øre til 3 Kr. En saadan Forhøjelse er heller ikke paa krævet og heller ikke rimelig, thi 3 Kr. er ikke den rette Produktionspris, absolut ikke. Det er en urimelig høj Pris, og derfor bør den ikke gives. Det er heller ikke rigtigt, at der ikke kan produceres Flæsk til 2 Kr. 30 Øre, men derimod er det rigtigt, at der er andre Produktioner i Landbruget, som er mere lønnende. Forholdet har vistnok altid været dette, at selve Svineproduktionen i og for sig, taget rent Netto pr. Svin, giver mindre end de fleste andre Produktioner i Landbruget. Jeg har imidlertid ikke ved denne Lejlighed taget Ordet for at give særlig Anvisning paa, hvorledes Svineproduktionen kunde forøges, men jeg har villet paapege det urimelige i, at den Produktion, der allerede er, ikke bliver udnyttet paa den rigtige Maade, og jeg mener